

вав ся і так даліше і так даліше, все по черзі розповідав і коли скінчив свою бесіду, була вже друга година по півночі. Всі поочереди і пішли спати.

Петро пішов до своєї давньої кімнати, в котрій перед кількома літами з-за своєї буйної молодости перебував.

VII. ПЕТРО ЖЕНИТЬ СЯ.

На другий день рано всі повставали відорві з ліжка. Петро відмовив утрєнню молитву, умив ся чисто, убрал ся в гарну одіж і приступив до вігня.

Позволь мені, отче, — просить його — піти до церкви помолити ся і Господу Богу і подякувати за твоє спасіння, що мені дав відіхнути рідним воздухом в долі і побачити ще своїх родичів при житті!

Отець, чуючи від свого сина таку проєсбу, утілив ся тим дуже.

Сину мій, Петре! — каже до него. — Не гагай, що ти мій слуга, ні! Ти мій рідний син-одинак, і отрого люблю і поважаю не дуже, як перед тим, і не жадаю того, щоб ти у мене брав до воленя, коли хочеш і піти. Адже ти вже мені розум і сам знаєш, що добре, а що зле!

Петро поцінував батька в руки і пішов на місто. Тут самперед вступив до церкви, уклінувся на коліна і помолив ся до Бога і вислухав Ісусової молитви. Коли свідник запер царські врата, помолвив ся Петро ще раз і вийшов з церкви, удав ся просто до своєї дівчини, котра в гостиниці нетерпеливо на нього очікувала.

— Я гагала, — каже вона, що ти вже не прийдеши до мене, і з такою нетерпеливістю тебе очікувала, що аж пудьга бере ся мене!

Гого собі не гагай, — каже до неї Петро — щоб я мав до тебе не прийти, або за тебе забути! Ти тепер крупаю спростою, бо не маєш тут жадного роду, лиш мене одного; тож колиб я опустил тебе, то Господь Бог скарав би мене. Бо чей не привів я тебе тут на те, щоб ти скитала ся меж чужими людьми. Але тепер прошу тебе, скажи мені що ти за одна і чи маєш ти де свою родину? Я-ж до сего часу тебе про се не питав!

— Ой, Петре, Петре! — каже дівчина, зітхнувши глибоко. — Колиб ти видів мого батька, мою матір, в якій зони десь тепер розлилі і тузі за мною! Певно з превеликого горя та жалю дні життя їх вже обмерали... Боже милостивий! чи буду я ще ко-